

ΚΑΡΛΟ ΚΟΛΟΝΤΙ

Πινόκιο

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΔΙΑΣΚΕΥΗ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΔΑΜΗΣ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ
ΝΙΚΟΣ ΚΟΥΜΑΡΙΑΣ

Έν πλω

*Στην πλατεία ενός μικρού χωριού φτάνει ένας περιπλανώμενος θίασος...
Οι ηθοποιοί του θιάσου κρατώντας ντέφια, τύμπανα, καραμούζες και τις μαριονέτες
τους, μαζεύουν τον κόσμο στην πλατεία για να παρουσιάσουν το έργο τους...*

- Αγαπητά μας παιδιά!
- Cari nostri figli.
- Φίλες και φίλοι... Καλώς ήρθαμε!
- Cari amici... Siamo ben arrivati!
- Χωριανοί, υπήκοοι και πολίτες...
- Τι λες;
- Τι λέω;
- Κυρίες και κύριοι...
- Signore e signori...
- Και παιδιά!
- Bambini...
- Οι καλλιτέχνες που περιμένατε... νάτοι ήρθαμε!
- Να σας μαγέψουμε...
- Ad incantarvi.
- Να σας ξετρελάνουμε...
- A farvi xetrellanουμε...
- Και να σας αφήσουμε άφωνους!
- (Δε λείει τίποτα)...!
- Παγκοσμίου φήμης μαριονετίστες είναι εδώ!
- Ηθοποιοί, attori, ακροβάτες, acrobati, χορευτές, ballerini, μουσικοί, ακορντεονίστα!
- Μας ζητούσαν κι από άλλα κράτη... αηλιά εμείς, όοοοοχι!
- Non.
- Όλοι λοιπόν σήμερα στην πλατεία...
- Η παράσταση αρχίζει!
- Avanti maestro.

Καλώς ήρθες

Καλώς ήρθες στο θέατρο, φίλε
είμαι εδώ για να παίξω για σένα
να γελάσεις, να δεις και να μάθεις
τι σκαρφίστηκε κάποιου η πένα.

Λαραλαλαλαραλερο, λαλαλα...

Εδώ γύρω εγώ πάντα γυρνάω
κι όσα ξέρω σε σένα θα πω
μια ιστορία, χορό και τραγούδια
κι όλα τούτα μια φορά κι έναν καιρό.

Λαραλαλαλαραλερο, λαλαλα...

Καλώς ήρθες, λοιπόν, θεατή μου
στην πλατεία ξανά θα σε βρω
η παράσταση τώρα αρχίζει
και αν θέλεις δώσ' μου τώρα ρυθμό.

Λαραλαλαλαραλερο, λαλαλα...

Ξαφνικά ένα κομμάτι ξύλο, ένα κούτσουρο, πετάγεται από το πουθενά και αναστατώνει τους πάντες!

- Βοήθεια! Τι είναι αυτό;
- Πιάσ' το! Πιάσ' το σου λένε!
- Νάτο. Έρχεται προς τα εκεί!
- Πιάστε το!
- Νάτο... Εδώ είναι!
- Από 'δω! Όχι... από κει! Πιάστε το!
- Και βέβαια πρέπει να το πιάσουμε!
- Α, κοιτάξτε αυτό το ύφασμα, δεν είναι υπέροχο, ε; Κοιτάξτε πώς «πέφτει»! Ασαααα! Έπεσε!
- Τι ήταν αυτό;
- Φοβερή αγένεια. Τσ τσ τσ τσ τσ!
- Μα ποιανού είναι;

Το κούτσουρο τελικά καταλήγει στα χέρια ενός ξυλουργού, του μαστρο-Τζεπέτο....

Τζεπέτο: Τι ωραίο κομμάτι ξύλου! Πολύ όμορφο! Θα φτιάξω μια μαριονέτα... σαν αυτές που είδα στο θέατρο... να χορεύει και να κάνει φιγούρες με καλούς τρόπους και πάνω απ' όλα... να είναι υπάκουη. Ωραία! Ας πιάσουμε δουλειά. Έλα εδώ. Θα είσαι το αποκούμπι μου σαν θα γεράσω. Μα, κοίτα τι όμορφος που γίνεται! Σαν να φτιάχνεται μόνη της... πολύ εύκολα... Δεν πιστεύω να σε πονάω; Τι ωραία μεγάλα μάτια... και μαύρα μαλλιά... και ένα στοματάκι, ναι, και μια γλώσσίτσα!

Μαριονέτα: Μπαμπακούλη, να βάλω τον σκούφο σου;

Τζεπέτο: Κάνε νουχία σε παρακαλώ!
Με μπερδεύεις!

Μαριονέτα: Καλή μπαμπακούλη μου, ό,τι πεις! Χαχαχα! Με γαργαλός.

Τζεπέτο: Αα, μου φαίνεται έπρεπε να την κάνω τελευταία τη γλώσσα σου!

Μαριονέτα: Σαν σφουγγαρίστρα είναι τα μαλλιά σου, μπαμπακούλη μου.

Τζεπέτο: Να τα μας. Ακόμα δε βγήκε από το αυγό και βγάζει γλώσσα.

Μαριονέτα: Βγάζω γλώσσα, βγάζω γλώσσα... να να να να να. Α, καλή εντάξει, ορίστε, να! Σταματάω. Δεν θα ξαναμιλήσω από 'δω και πέρα. Δεν θα ξαναμιλήσω ποτέ, ποτέ γιατί θυμώνει ο μπαμπακούλης μου! Ποτέ, ποτέ...

Τζεπέτο: Χριστέ και κύριε! Μιλάει!

Μαριονέτα: Ναι.

Τζεπέτο: Ναι, ναι, νομίζω ότι μιλάει! Για να δω... Χαίρετε. Είστε καλή;

Μαριονέτα: Μια χαρά Τζεπέτο... εσύ;

Τζεπέτο: Καλά, ευχαριστώ.

Μαριονέτα: Πάντα καλά!

Τζεπέτο: Ε, δεν είμαι καλά... βλέπω όνειρα.

Μαριονέτα: Δεν κλείνεις την πόρτα; Κάνει ρεύμα, θα πουντιάσω.

Τζεπέτο: Μια μαριονέτα που μιλάει.

Μαριονέτα: Σταμάτα, σταμάτα μπαμπακούλη, με γαργαλές σου λέω. Σταμάτα!

Τζεπέτο: Τέλειο. Ε, λοιπόν, θα σε φωνάζω...

Μαριονέτα: Πώς θα με φωνάζεις; Πες, πες, πες.

Τζεπέτο: Πώς να σε φωνάζω;

Πινόκιο: Ένα ωραίο βρες!

Τζεπέτο: Θα σε φωνάζω... Πινόκιο!

Πινόκιο: Πινόκιο! Ααα! Τι ωραία! Μ' αρέσει.

Πινόκιο με λένε κι αμέσως όλοι κλαινέ!

Τζεπέτο: Είσαι η πιο ωραία μαριονέτα του κόσμου! Με τα ρουχαλάκια σου, τα παπουτσάκια σου. Το καπελάκι σου από χαρτόνι, χρωματισμένο όπως πρέπει.

Πινόκιο: Τι είναι αυτό; Πώς το λένε;

Τζεπέτο: Σιγά! Πινόκιο, πρόσεχε! Έλα 'δω!

Εδώ... κάτσε, κάτσε! Πού πας Πινόκιο; Πού πας; Το σκουφί μου! Πρόσεχε! Θα χτυπήσεις!

Πινόκιο: Τι είναι εκεί έξω;

Τζεπέτο: Μα, Πινόκιο, πού πας; Εκεί έξω είναι επικίνδυνα!

Ο Πινόκιο βγήκε στον δρόμο και τους αναστάτωσε όλους! Οι περαστικοί και οι έμποροι φώναζαν τρομαγμένοι...

- Τι συμβαίνει;
- Μια μαριονέτα!
- Στην άκρη!
- Μια μαριονέτα!
- Τι είναι αυτό;
- Στην άκρη!
- Τα φρούτα μου!
- Δεν ήταν και πολύ φρέσκα.
- Στην άκρη!
- Αυτό το ύφασμα είναι πολύ ακριβό!

Αστυνόμος: Ακίντος!

Ένας Αστυνόμος εμφανίστηκε εκείνη την ώρα για να βάλει μία τάξη.

Αστυνόμος: Ακίντος! Ακίντος, λέω! Ψηλά τα χέρια! Α, σ' έπιασα! Επιτέλους! Ποι-

ος είναι ιδιοκτήτης αυτής της μαριονέτας;

- Να μου πληρώσει τις ζημιές!

- Ναι. Να μας πληρώσει όλους.

- Δεν ήταν και πολύ φρέσκα.

Αστυνόμος: Για να δούμε τις ζημιές και τι χρωστάει! Ποιος είναι ο ιδιοκτήτης αυτής της μαριονέτας;

Τζεπέτο: Εγώ... δικός μου είναι... και ο σκούφος.

Πινόκιο: Να σας πω εγώ; Εκεί που έτρεχα...

Αστυνόμος: Σιωπή εσύ μαριονέτα!

Τζεπέτο: Πινόκιο, παιδί μου!

Αστυνόμος: Ωραίος πατέρας! Αυτή η μαριονέτα είναι μεγάλος μπελάς!

Τζεπέτο: Γιατί το λέτε αυτό κύριε αστυνόμε; Προσπάθησα πολύ να τον φτιάξω για να γίνει μια ωραία μαριονέτα.

Αστυνόμος: Ωραία μαριονέτα έφτιαξες! Κόντευε να καταστρέψει όλη την πόλη.

Άλλη: Πάνε τα φρούτα μου!

Αστυνόμος: Αυτό είναι καταστροφή ξένης περιουσίας!

Τζεπέτο: Μου το έσκασε πριν καν το καταλάβω.

Αστυνόμος: Αυτό είναι απροσεξία.

Άλλος: Χοροπηδούσε στον δρόμο και μας έσπρωχνε όλους.

Αστυνόμος: Αυτό είναι διατάραξη κοινής ησυχίας.

Τζεπέτο: Και ξαφνικά μου ήλει: φεύγω, τα ήλεμ μπαμπακούλη!

Αστυνόμος: Αυτό είναι... απίστευτο!

Άλλη: Πρέπει να είναι πιο προσεκτικός! Να πληρώσει.

Όλοι μαζί: Να πληρώσει, να πληρώσει, να πληρώσει.

Αστυνόμος: Δυστυχώς πρέπει να με ακολουθήσεις στη φυλακή. Εμπρός! Πάμε!

Τζεπέτο: Στη φυλακή; Γιατί τι έκανα, κύριε αστυνόμε;

Αστυνόμος: Στη φυλακή!

Τζεπέτο: Πινόκιο, στάσου.

Αστυνόμος: Εεπ, πας να το σκάσεις κι εσύ; Έχεις να πληρώσεις όλες αυτές τις ζημιές!

Άρχισε να χιονίζει και ο Πινόκιο επέστρεψε στο σπίτι του μαστρο-Τζεπέτο.

Πινόκιο: Αααα, υπέροχη μέρα πέρασα! Τώρα όμως πεινάω. Πεινάω πολύ. Πού να έχει κάτι για φαΐ;

Γρύλος: Πινόκιο.

Πινόκιο: Ποιος;

Γρύλος: Πινόκιο.

Πινόκιο: Ποιος είναι, ήέω.

Γρύλος: Εγώ ο Γρύλος! Κρι κρι κρι κρι.

Πινόκιο: Μπα...

Γρύλος: Ναι, σου ήέω...

Πινόκιο: Δε μου ήες μπαρμπα-Γρύλε, μήπως ξέρεις πού βάζει ο μπαμπακούλης μου τα φαγητά;

Γρύλος: Τς τς τς, απαράδεκτο τα παιδιά να μιλήνε με τόση αυθάδεια και να το σκάνε κι απ' το σπίτι τους!

Πινόκιο: Για μένα μιλάς μπαρμπα-Γρύλε;

Γρύλος: Ναι, ναι, για σένα. Και δεν είμαι μπάρμπας. Κρίμα.

Πινόκιο: Τι μας ήες! Και ποιος είσαι εσύ που τα ήες όλα αυτά;

Γρύλος: Εγώ; Εγώ;

Πινόκιο: Ναι. Πού είσαι τώρα; Πού κρύφτηκες;

Το τραγούδι του Γρύλλου

Δεν είμαι εδώ
δεν είμαι εκεί
είμαι μια σκέψη, μια αστραπή.

Είμαι παντού
και πουθενά
είμαι φωνή που ξαγρυπνά.

Είμαι στη γη
και στον αέρα
μέσα στη νύχτα μα και στη μέρα.

Κρι κρι κρι... κρι κρι

Πιάσε με αν θες
δεν το μπορείς
ό,τι κι αν λες μην προσπαθείς.

Γιατί είμαι εδώ
μες στο μυαλό
μες στο κεφάλι σου το αδειανό.

Σαν μουσική
χωρίς φωνή
που κάτι λέει και σε προσκαλεί.

Κρι κρι κρι... κρι κρι

Δεν είμαι εδώ
δεν είμαι εκεί
είμαι μια σκέψη μια αστραπή.

Είμαι παντού
και πουθενά
είμαι φωνή που ξαγρυπνά.

Γιατί είμαι εδώ
μες στο μυαλό
μες στο κεφάλι σου το αδειανό.

Κρι κρι κρι... κρι κρι.
Κρίμα!

